

עמ"ת 20691/08/23 - אליהו אוחנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 20691-08-23 אוחנה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 470268/2022

בפני	כבוד השופטת חיה זנדברג
עורר	אליהו אוחנה
	ע"י ב"כ עוה"ד קרן שניאור
נגד	מדינת ישראל
משיבה	ע"י ב"כ עוה"ד רפי ליאון

החלטה

ערר על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופטת סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי) מיום 8.8.2023 במ"ת 3124-10-22.

כללי

- נגד העורר הוגש לבית משפט קמא כתב אישום המייחס לו עבירות של סירוב לבדיקת שכרות לפי דרישת שוטר, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש, ונהיגה במהירות מ-41 עד 50 קמ"ש מעל המותר בדרך שאינה עירונית (פ"ל 3121-10-22).
- כתב האישום הוגש ביום 18.10.2022, ועם הגשתו ביקשה המדינה כי העורר יעצר עד תום ההליכים (מ"ת 3124-10-22). העורר היה נתון במעצר עד ליום 9.11.2022, אז נעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 1.6.2023 בוטל המעצר בפיקוח אלקטרוני, ומאז שוהה העורר במעצר בית בפיקוח מפקחים שנקבעו. ביום 7.6.2023 התיר בית משפט קמא את יציאתו של העורר לעבודה מידי יום בליווי המפקחים.
- העורר ביקש שבית משפט קמא יעיין עיון חוזר בתנאי השחרור ויורה על ביטול הפיקוח האנושי. בית משפט קמא הורה על הזמנת תסקיר עדכני. התסקיר הוגש ביום 6.8.2023 ושירות המבחן לא המליץ במסגרתו על ביטול התנאים המוטלים על המשיב.
- בנסיבות אלו, דחה בית משפט קמא בהחלטתו מיום 8.8.2023 את הבקשה לעיון חוזר, לאמור:

"בתסקירו המשלים של שרות המבחן מיום 6.8.2023 לא המליץ שרות המבחן על הסרת כל התנאים המגבילים .

שרות המבחן העלה ספק ביחס ליכולתו של המבקש לעמוד בדרישות האינטנסיביות הכרוכות בשילוב בבית המשפט הקהילתי. שירות המבחן התרשם שהמבקש לא מצליח להתמיד ולהגיע בזמן למפגשים הקבוצתיים וכי הוא מצוי בראשית דרכו הטיפולית ולא ניתן להתרשם מהתקדמות כלשהי.

בנסיבות אלה, ונוכח הזמן הקצר שחלף מאז מתן ההקלה האחרונה, לא מצאתי להיעתר לבקשה".

5. על החלטה זו הוגש הערר הנוכחי.

הערר

6. בערר טענה ב"כ העורר כי מכיוון שהעורר החל הליך שיקומי בדמות קבוצה טיפולית, והוא עתיד לעבור לבית משפט קהילתי, אזי יש ליתן בו אמון ולהורות על הקלה נוספת בתנאי מעצר הבית שלו. ב"כ העורר הוסיפה וטענה שהתסקיר שהוגש לבית משפט קמא ביום 6.8.2023 ניתן על יסוד ההנחה השגויה לפיה העורר לא יוכל להתקבל לבית משפט קהילתי מבלי שישנה את מקום מגוריו (תנאי למעבר לבית משפט קהילתי הוא קרבת מגורים לבית המשפט). לדבריה, לאחרונה התברר לה שמקום מעצר הבית של המשיב דווקא מאפשר השתלבותו של העורר בבית משפט קהילתי אף ללא צורך בשינוי מקום המגורים.

7. מנגד, ב"כ המדינה ביקש לדחות את הערר. לטענתו, מסוכנותו של העורר ניכרת, שכן בנוסף לתיק התלוי ועומד בבית משפט קמא תלויים ועומדים נגד העורר עוד שני תיקים נוספים בעבירות של נהיגה בשכרות. לטענתו, משעה שאך לפני כחודשיים הוקלו תנאי השחרור של העורר, ואף הותר לו לצאת מידי יום לעבודה, אין כל מקום להקלה נוספת. לא כל שכן, משעה שבתסקיר העדכני שהוגש בעניינו לא המליץ שירות המבחן על הקלה בתנאים.

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים, הבהרתי שלעמדתו אין כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא, אם כי ראיתי להציע שנוכח הטענות העובדתיות שהועלו ביחס לתסקיר, יתבקש שירות המבחן להתייחס לטענות האמורות. על כן, הצעתי לצדדים כי הערעור יימחק, ושירות המבחן יתבקש להתייחס לטענות, וככל שיראו זאת הצדדים לנכון יוכלו להגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר בעקבות התסקיר העדכני שיוגש (ראו נוסח מפורט של ההצעה בעמ' 5 לפרוטוקול).

9. ב"כ העורר הודיעה שהיא מסכימה להצעה ככל שיובהר שאין בכך כדי למנוע ממנה להגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר לפי הזכות הנתונה לה בדיון. ב"כ העורר הוסיפה והבהירה שהיא מסכימה להצעה הגם שהיא סבורה שנפלה שגגה בהחלטתו של בית משפט קמא מאחר שלא נדרש בהחלטתו לטענותיה לעניין הטעות שנפלה לגישה בתסקיר.

10. ב"כ המדינה הודיע שאינו מסכים להצעה שכן לגישתו אין הצדקה להזמנת תסקיר נוסף משירות המבחן. לפיכך, נדרשת הכרעה בערר.

11. דין הערר להידחות.

12. מסוכנותו של העורר היא ברורה: תלויים ועומדים נגדו שלושה תיקים שעניינם כולם נהיגה בשכרות. כמו כן, מיוחסת לו עבירה של נהיגה בזמן פסילה. אין צורך להכביר מילים על המסוכנות העולה מנהיגה בשכרות ומנהיגה ללא רישיון, והדברים ידועים.

13. בפני בית משפט קמא ניצב תסקיר עדכני ביותר מאת שירות המבחן: התסקיר היה מיום 6.8.2023, והחלטתו של בית משפט קמא ניתנה כעבור יומיים, ביום 8.8.2023. התסקיר לא המליץ על הקלה נוספת בתנאים. כמו כן, חודשיים בלבד קודם לכן הורה בית משפט קמא על הקלה משמעותית ביותר בתנאים, עת ביטל את המעצר בפיקוח אלקטרוני ואף אפשר לעורר לצאת לעבודה ממקום מעצר הבית מידי יום.

14. לפיכך, משעה שבית משפט קמא שקל את כלל השיקולים הצריכים לעניין, תוך הסתייעות בשירות המבחן, אין כל עילה להתערב בהחלטתו.

15. נותרה סוגיה אחת לדיון, והיא הטענה לטעות שנפלה בתסקיר המבחן העדכני. כאמור, ב"כ העורר טענה שהתסקיר הוגש על יסוד הנחה שגויה לפיה העורר לא יוכל לעבור לבית המשפט הקהילתי מחמת מקום מגוריו. לטענתה, היה על בית משפט קמא להידרש לטענתה זו, ומשלא עשה כן, נפלה שגגה תחת ידו.

16. לא ראיתי לקבל את הטענה. שירות המבחן בתסקיר עדכני ביותר חיווה דעתו כפי שחיווה, והעיון בתסקיר מעלה שהשירות שקל בהקשר זה מספר שיקולים, כפי שפורט בתסקיר. לכן, כאמור, אין בטענה לשגגה בתסקיר כדי להקים עילה להתערבותה של ערכאת הערעור.

17. עם זאת, משהוצג בפני תסקיר מיום 21.5.2023 בעניין התאמה לבית משפט קהילתי (מ/1) ומשעה שהוברר שבהליך גופו התבקש שירות המבחן, בהסכמה, להגיש תסקיר עדכני בדבר התאמת העורר לבית משפט קהילתי, סברתי כי במקביל לדחיית הערר, הנכון הוא לבקש את התייחסות שירות המבחן לטענה בדבר השגגה האמורה.

18. לפיכך, **שירות המבחן באשקלון מתבקש בזאת להגיש לבית משפט קמא עד יום 20.8.2023 תסקיר משלים נקודתי** שיתייחס לשאלה הבאה בלבד: האם המלצתו בתסקירו מיום 6.8.2023 ניתנה תוך מודעות לכך שמקום מגוריו של העורר משתייך לנפת באר שבע, ומכאן משמע לכאורה שמתקיים בעניינו תנאי המגורים הנדרש לצורך קבלה לבית משפט קהילתי. ככל ששירות המבחן לא היה מודע לדברים, יבהיר שירות המבחן האם המלצתו בתסקירו מיום 6.8.2023 נותרת על כנה.

אשר על כן, בכפוף לאמור לעיל, הערר נדחה.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ד אב תשפ"ג, 11 אוגוסט 2023, בהעדר
הצדדים.